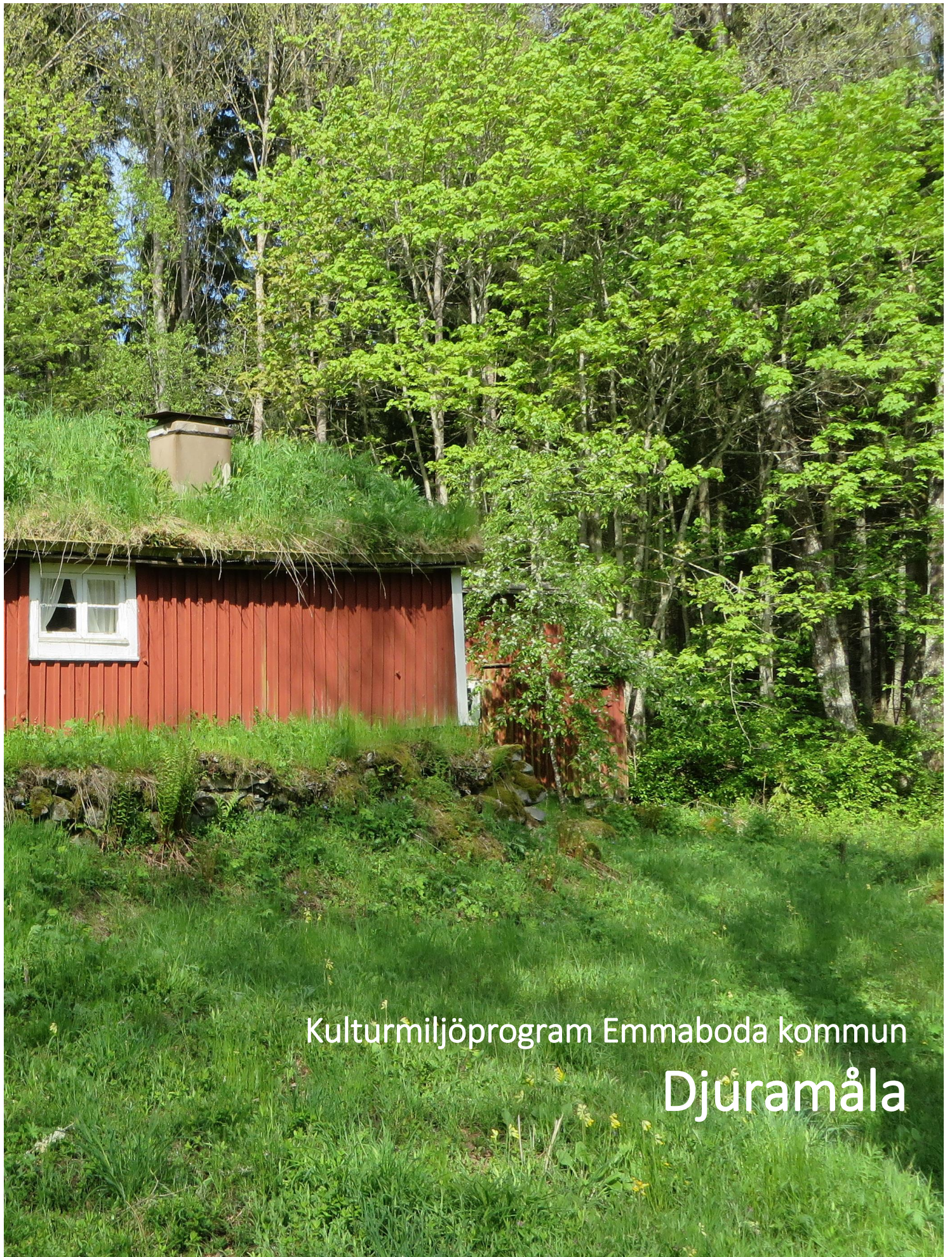

Kulturmiljöprogram Emmaboda kommun
Djūramåla

Läsanvisning för områdesbeskrivning i kulturmiljöprogram

Emmaboda kommuns reviderade kulturmiljöprogram färdigställdes 2016 och består av 65 områdesbeskrivningar, en för varje miljö som inventerats inom projektet. Inom projektet har även GIS-information avsedda för kommunens handläggarkartor tagit fram. Fördelningen av antalet miljöer mellan socknarna ser ut som följande: Algutsboda socken – 19 miljöer, Långasjö socken – 19 miljöer och Vissefjärda socken – 24 miljöer. Därutöver har områdesbeskrivningar även tagits fram för tätorterna Lindås och Emmaboda. Nedan följer en beskrivning av områdesbeskrivningarnas upplägg och anvisningar hur de bör läsas.

Kartan

Områdesbeskrivningarna inleds med en karta över den aktuella miljön med olika markeringar som ger information om området och dess kulturhistoriska värden – huvudområde, kärnområde, fornlämningar och övrig kulturlämning.

- *Huvudområden* är områden med kulturhistoriska värden. De bidrar till förståelsen för området, genom att belysa ortens landskapliga förutsättningar och bredare historiska utveckling. I nästan alla bymiljöer finns områden i byns utkant som historiskt haft ekonomisk betydelse, som exempelvis madängar med madhus, fiskevatten, kvarnplats eller andra områden som besitter kulturhistoriska värden.
- *Kärnområden* är mindre områden inom miljön med särskilt höga kulturhistoriska värden, med koncentrationer av kulturhistoriskt värdefulla byggnader, fornlämningar och/eller landskapsobjekt.
- *Fornlämningar eller potentiella fornlämningar* anger ett utdrag av de lämningar som finns registrerade i Riksantikvarieämbetets fornlämningsregister, (FMIS). De lämningar som redovisas på kartan har någon av följande antikvariska bedömningar i FMIS: "fornlämning", övrig kulturhistorisk lämning" eller "bevakningsobjekt". Fornlämningar skyddas av Kulturmiljölagen (KML 2 kap). Fornlämningar får inte rubbas, tas bort, täckas över eller på annat sätt ändras eller skadas utan tillstånd från länsstyrelsen. Det gäller även det s.k. fornlämningsområde som omger varje fornlämning, Riksantikvarieämbetet eller länsstyrelsen beslutar om vad som är fornlämning och fornlämningsområde.
- *Övrig kulturlämning* anger andra kulturhistoriska objekt och lämningar som upptäckts i samband med inventeringsarbetet, men som inte är registrerade i FMIS, exempelvis en vällagd stenmur, odlingsrösen, en husgrund, en brätugn eller en förfallen byggnad.

Kulturhistorisk värdeklassning

Under kartan anges vilken *kulturhistorisk klassning* miljön har i skala 1-3. Värdeklassningen är kopplad till huvudområdet, med undantag av Lindås och Emmaboda där klassningen istället knutits till respektive kärnområde.

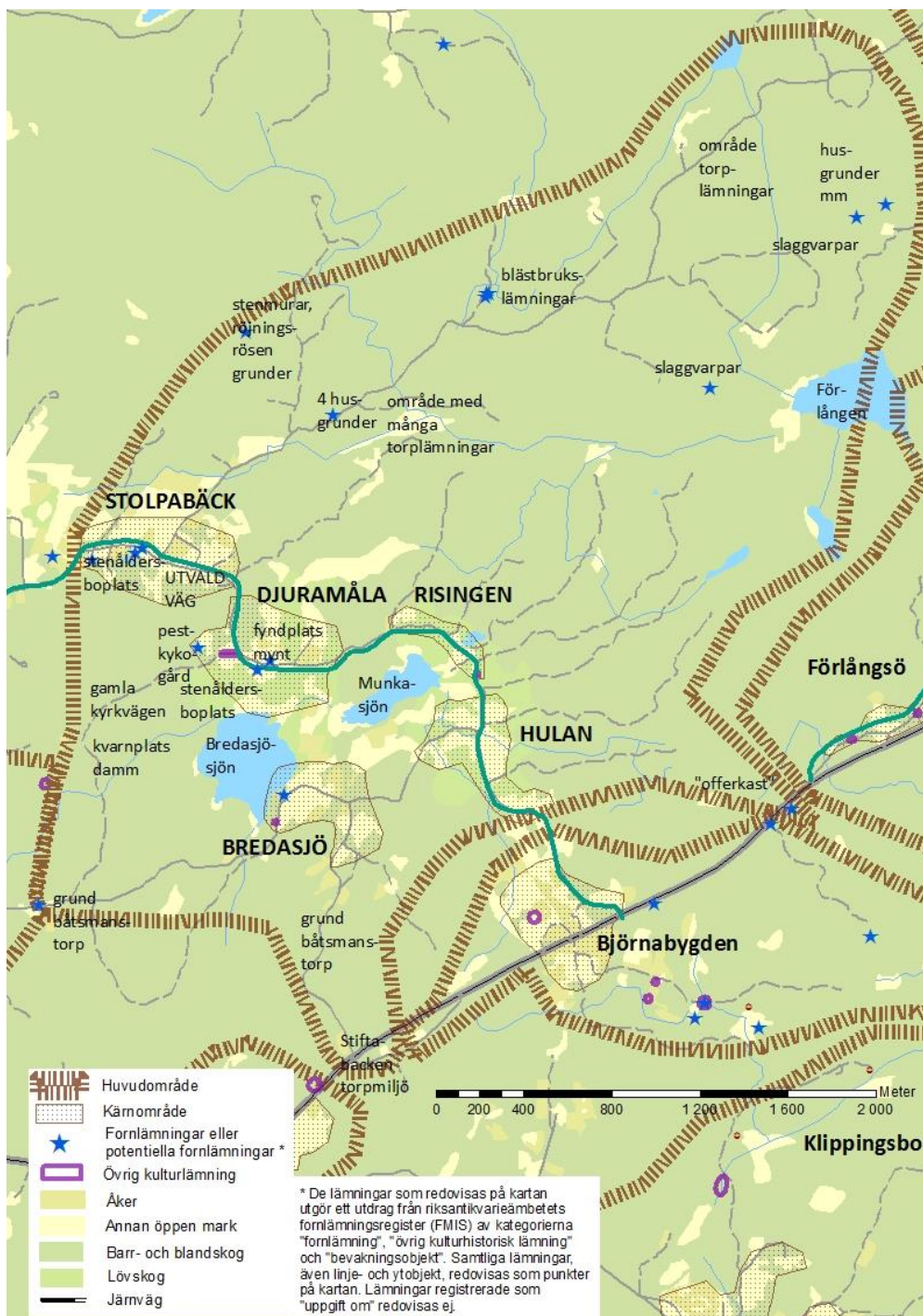
- Klass 1 – miljön har höga kulturhistoriska värden ur ett regionalt eller nationellt perspektiv. Här ingår de områden som utgör miljöer av riksintresse för kulturmiljövården och som är skyddade av Miljöbalken, de nationellt uppmärksammade glasbruksorterna och platser tydligt förknippade med författaren Vilhelm Moberg samt ett fåtal andra miljöer som är av mycket stort kulturhistoriskt värde för kommunen.
- Klass 2 – miljön har höga kulturhistoriska värden ur ett kommunalt perspektiv.
- Klass 3 – miljön har ett visst kulturhistoriskt värde och är intressant ur ett kommunalt eller lokalt perspektiv. Ofta finns det omständigheter i miljön som otydliggjort dess kulturhistoriska värden, exempelvis igenväxning av odlingslandskapet, ombyggda eller moderniserade byggnader, riven bebyggelse.

I den efterföljande färgrutan redovisas miljöns anknytning till kulturmiljöprofilens teman, vilket illustrerats med block i olika färger.

Själva texten i områdesbeskrivningarna inleds med en ingress, vilken utgör en sammanfattande värdebeskrivning av miljön där de viktigaste värdena omnämns. Därefter följer en övergripande beskrivning av huvudområdet och objekt av särskilt värde som ligger inom detta, det vill säga utanför kärnområdet, samt en värdebeskrivande text om kärnområdet med de objekt som ligger inom detta. Textavsnittet avslutas med en litteraturlista.

Därefter följer tre punktlistor; "Särskilt värdefulla karaktärsdrag, områden och objekt", redovisning av "Befintligt skydd" som finns för miljön och "Antikvariska rekommendationer och förslag till skydd". Områdesbeskrivningarna avslutas med historiska kartor och ett stort antal nytagna bilder med bildtexter som i stor utsträckning innehåller fastighetsbeteckningar.

Bild omslag: Båtsmanstorpet Djuramålastugan och den gamla ladugården ligger långt ifrån byn Djuramåla, i utkanten av byns marker. Stugan är flyttad hit på 1970-talet och ägs av Vissefjärda hembygdsförening. Stugan har placerats på en äldre stengrund efter ett annat torp på samma plats.

Huvudområdet med de fem byarna.

Lyckebyåns vägar: Utpekad värdefull vägmiljö. Gamla kyrkvägen, delvis med dubbla stenmurar.

Skogslandets jordbruk: Gårdsnära öppet odlingslandskap med stenmurar, odlingsrösen och hamlade träd. Gamla kyrkvägen med dubbla stenmurar. Bymiljö med tre gårdar i äldre tomtlägen. Mangårdsbyggnader ombyggda. Faluröda traditionella ladugårdar och ekonomibyggnader. Källarbyggnad. Pestkyrkogård. Bevarat båtsmanstorp.

Skogen som resurs: Gårdssnickeri.

Nils Dacke: Kopplingen till Nils Dacke genom dennes brorson Gisse Dacke. Gisses son Diur sägs ha gett namn åt byn och blev Vissefjärdas förste protestantiske präst.

Djuramåla är en av byarna som ligger utmed vägen som går runt sjöarna Bredasjösjön och Munkasjön. Vägen som slingrar sig genom Djuramåla har delvis samma sträckning sedan minst tidigt 1800-tal, delar av gamla kyrkvägen sedan minst 1600-talet. Delar av vägen är klassad som kulturhistoriskt värdefull vägmiljö. Vägens landskap med stenmurar, hamlade träd, grusbeläggning och bebyggelsen till stor del orienterad utmed vägen ger en ålderdomlig karaktär. Landskapet präglas också av närheten till sjön. Inägorna karaktäriseras av ett öppet odlingslandskap med traditionella inslag som odlingsrösen, stenmurar, åkerholmar, hamlade träd m.m. Traditionell bebyggelse i röd färgskala i gamla tomtlägen. Lång kontinuitet med fornfynd vid boplatslägena. Traditionella ekonomibyggnader. En välbevarad båtsmanstorpsmiljö i karaktäristiskt läge i byns utkant.

Huvudområdet runt Djuramåla

Djuramåla ingår som en av fem byar som ligger runt sjöarna Bredasjösjön och Munkasjön. Vägen som slingrar sig genom Djuramåla har delvis samma sträckning sedan minst tidigt 1800-tal, troligen äldre. Den del av vägen västerut som är gamla kyrkvägen förefaller vara äldre än 1650-tal. Vägen genom Djuramåla är klassad som kulturhistoriskt värdefull vägmiljö. Vägens landskap med stenmurar, hamlade träd, grusbeläggning och bebyggelsen till stor del orienterad utmed vägen ger en ålderdomlig karaktär. Byn ligger vackert och präglas av närheten till sjön och de öppna inägorna. Några kända fornlämningar finns inom huvudområdet, främst slagghvarpar nordväst om sjön Förlången. Detta tyder på att området ingick i östra Smålands

järnframställningsdistrikt under medeltiden, eller tidigare. De gamla bylägena och den gamla slingrande vägen utmed sjöarna tyder också på att området har lång kontinuitet.

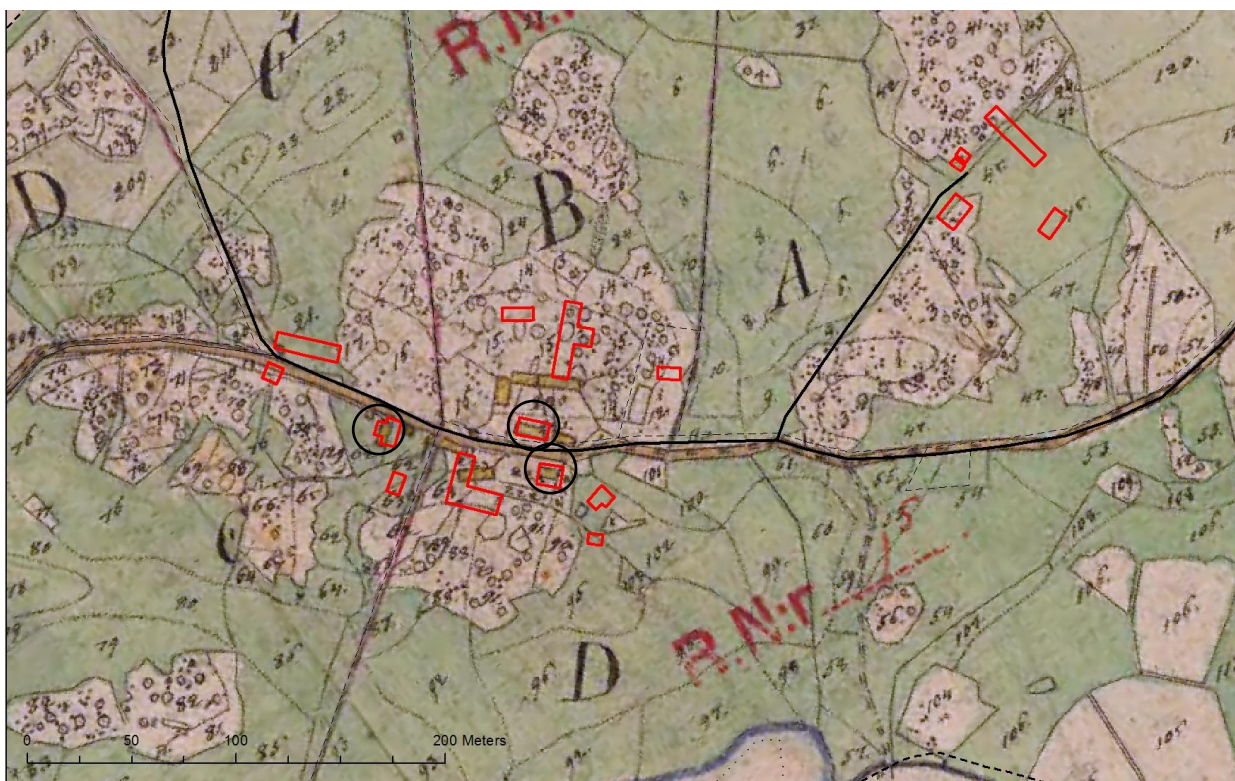
Långt ifrån bykärnan ligger ett av byns två tidigare båtsmanstorp ¹, den s.k. Djuramålastugan ². Stugan ska enligt uppgift vara uppförd kring 1750. Majoriteten av de ursprungliga detaljerna har bytts vid någon renovering sedan dess (1928, 1972), men timmerstommen, skalan och formen är ålderdomliga. Efter att huset upphört att användas som båtsmanstorp bodde dosmakare Sven Holm där, och därefter ensamstående Amanda Wisén, med nio barn. Stugan ligger precis intill bygränserna mot Bredasjö och Flädingstorp. På denna plats finns idag tre olika torpställen, ett i var by. Torpen är exempel på att många av de fattiga som bodde i torp eller backstugor hade olika hantverksyrken för att kunna försörja sig. Merparten av torp- och backstugor brukade ligga på byns utmarker. Eftersom Vissefjärda socken tillhör ett av de områden i södra Sverige som hade båtsmän har dessa lämningar mycket högt kulturhistoriskt värde.

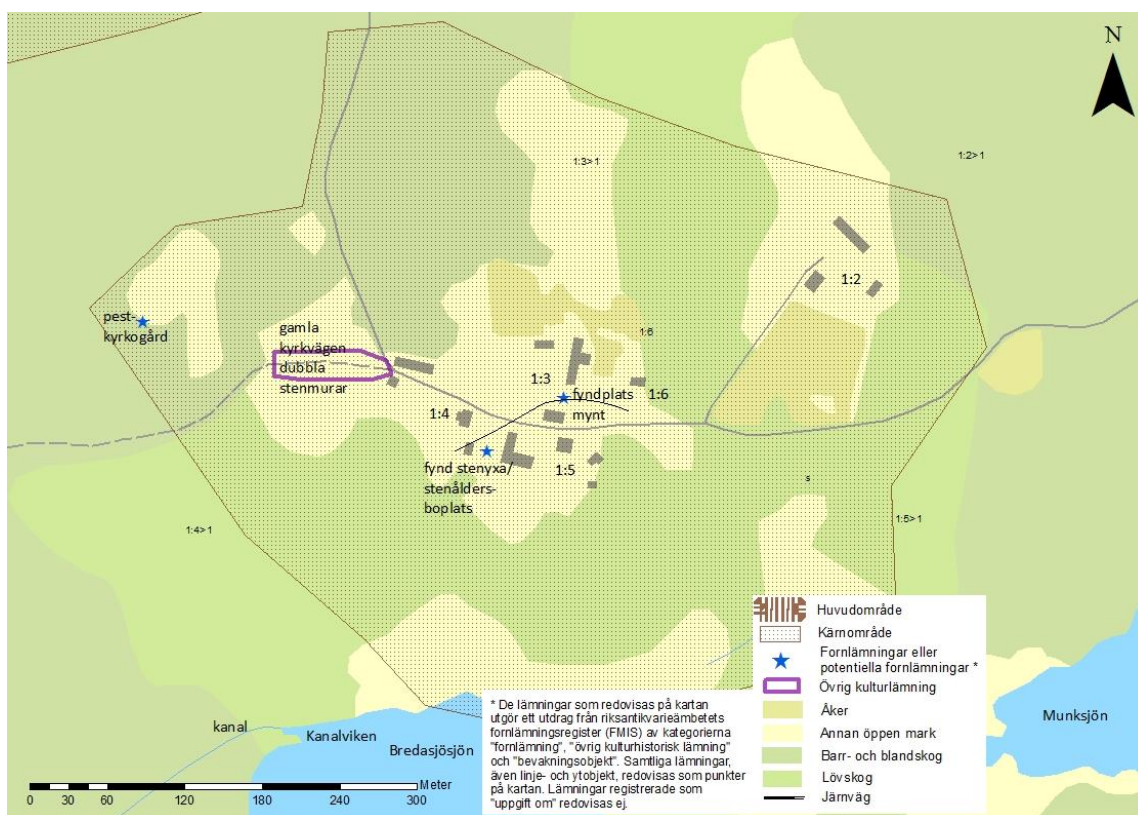
Ett av byns två båtsmanstorp låg allra längst bort i byns västra utkant. Djuramålastugan ligger idag på samma ställe, vilket är en gemensamt ägd, samfällad, mark utmed byvägen mellan Bredasjö och Flädingstorp. På denna plats låg tidigare tre olika torp, tillhörande tre olika byar.

¹ En av byns båtsmän kallades Diur.

² Ägs sedan 1972 av Vissefjärda hembygdsförening. Även registrerad som en övrig kulturlämning; RAÄ-nummer Vissefjärda 50:1.

Laga skifteskartan från 1836, med dagens karta ovanpå – markerade som röda byggnader och svarta vägar. Kartan visar att vägen i stort har samma sträckning och att bebyggelsen har samma läge. Alla tre bostadshusen som finns idag, markerade med svarta ringar, ligger på exakt samma platser som de tre gårdarnas bostadshus gjorde 1836. Detta kan tolkas som att alla tre gårdarnas bostadshus troligen är äldre än 1836, eller från denna tid.

Kärnområdet Djuramåla

Vägen som slingrar sig genom Djuramåla har i stort samma sträckning sedan minst tidigt 1800-tal. I västra delen av byn viker en senare väg av mot norr, mot Stolpabäck, medan den gamla kyrkvägen västerut finns kvar, delvis kantad av stenmurar. Denna sträcka är äldre än 1650. Äldre åkrar och ängsmark centralt i byn används eller betas än idag, vilket gör att de hålls öppna. Många välbevarade stora odlingsrösen finns också. Bebyggelsen är orienterad utmed vägen. Alla byggnader i byn är rödfärgade, även om husen är av olika ålder och stil. Det äldsta bebyggelseläget är detsamma som idag, på båda sidor vägen, inte långt ifrån sjön³. Bebyggelsen norr om vägen består av en gård (Djuramåla 1:3) med bevarad ladugård (ca 1865) och kraftigt ombyggt bostadshus, på samma läge som det äldre bostadshuset (ca 1830). Gården söder om vägen (Djuramåla 1:5) har en traditionell ladugård (ca 1860) och ett välbevarat traditionellt bostadshus (ca 1825) i form av en tvåvånings enkelstuga. Bostadshuset har renoverats på 1950-talet men har ändå kvar ursprungliga delar och karaktär. Till denna gård hör också en bevarad snickeriverkstad, med byggnadshistoriskt värde. Intressant är att man till denna gård kan knyta

³ Sjön har sänkts, vilket innebär att tidigare gick vattnet upp närmre bebyggelsen.

historien om timmermannen Sven August Johannesson, som skaffat sig utbildning i trästaden Sundsvall. Hemma på gården inrättade han en snickeriverkstad på övervåningen i bostadshuset. Här tillverkade han bland annat likkistor. Båda sönerna Oskar och Helge kom också att ägna sig åt snickeri, och de byggde en verkstad på gården, som finns kvar än idag. Verksamheten har en kulturhistorisk dimension, då den tydligt kan kopplas till kommunens kulturmiljöprofil där skogen som resurs är en viktig faktor. Den tredje gården (Djuramåla 1:4) i gamla byn ligger i byns västra del. Bostadshuset (troligen äldre än 1835) är moderniserat, men flera välbevarade ålderdomliga ekonomibyggnader finns: ladugård (ca 1850), stor stenkällarbyggnad och timrad bod. Till mangården hör även ett moderniserat f.d. undantagshus. Centralt i byn finns ett torp⁴ (Djuramåla 1:6, avstyckat 1921 från 1:3). Här bodde tidigare skomakaren Oskar Karlsson, och hans mor Lina.

Öster om byn finns en karaktäristisk utskiftad gård (Djuramåla 2:2). Den gamla mangårdsbyggnaden är ersatt av ett bostadshus av 1920-talstyp (uppförd 1932). En stor ladugård (1868) hör också till gårdsmiljön. Äldre betade åkrar och ängsmarker med odlingsrösen präglar platsen.

I byn finns några lämningar av olika karaktär, vilka är registrerade i formlämningsregistret. En fyrkantig ojämn stenmur.⁵ Här ska enligt sägnen en präst vid namn Djur begravts. Det ska också ha varit han som gav namn åt byn. Samma plats kan dock vara en pestkyrkogård. Vid grävning i ett trädgårdsland i byn påträffade ägaren 19 stycken mynt⁶. Flertalet var svenska mynt utspridda från 1720 till 1891, några var också utländska. Årtalen indikerar att denna gömma lagts ner eller tappats efter 1891. Det finns också exempel på äldre fynd i byn, i form av en halv stenxyxa⁷, vilket tyder på att platsen har lång kontinuitet och var befolkad i någon form redan på stenåldern.

Till byns historia och immateriella kulturarv, som har stor betydelse för socknens identitet, hör också berättelsen om Gisse Dacke, Nils Dackes brorson. Historien säger att Gisse i krigets slutskede gick över till Gustav Vasas sida, han blev en s.k. överlöpare. Därmed blev han belönad av kungen, och ska enligt vad som sägs ha fått hela Djuramåla by i belöning. Den muntliga

⁴ Torpet uppfördes ca 1922 av byggmästaren Carl August Johansson i Hulan. De första som bodde där var Linnea och hennes man Oskar, som hade skomakeri i köket.

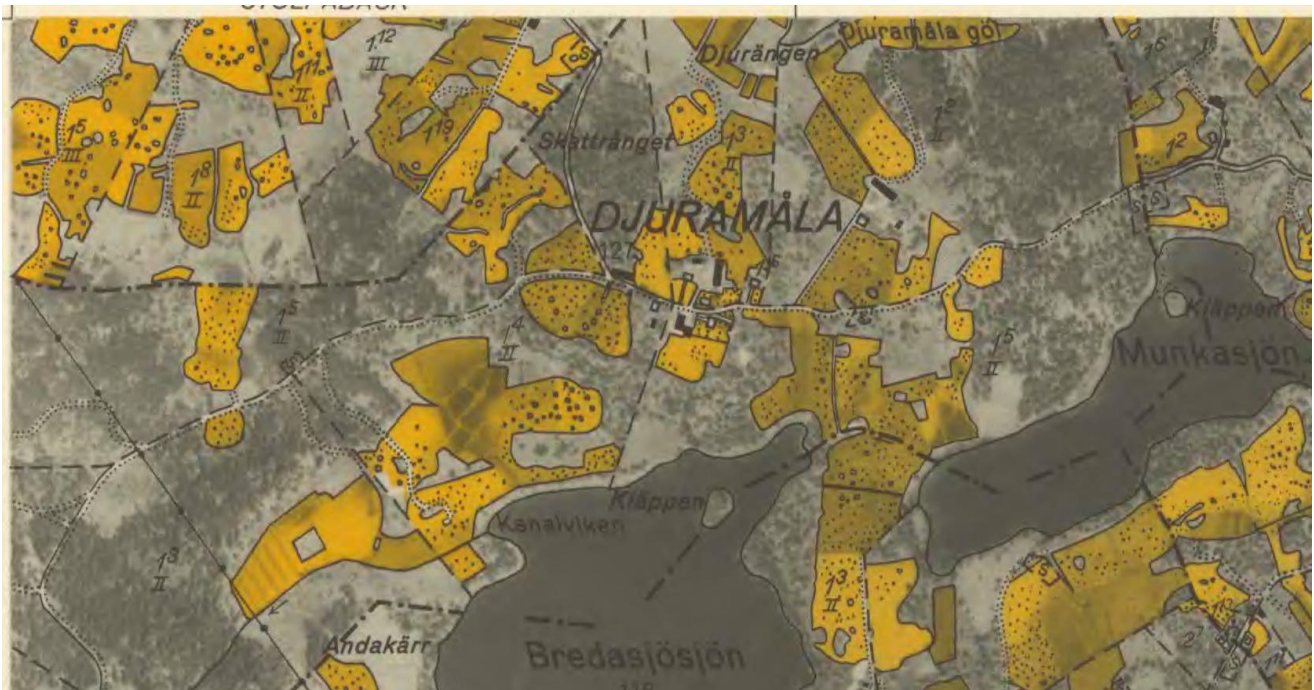
⁵ Stensättning 8x7,5 meter (ÖNÖ – VSV). Möjlig pestkyrkogård, kanske 1711. I början av 1900-talet hämtades en stor flat stenflisa från "kyrkogården" och lades som bro på vägen. Två stora oxar fick dra den. RAÄ-nummer Vissefjärda 146:1.

⁶ Sju av mynten, upphittade ca 1950 av ägaren Emil Karlsson, är slitna och något årtal kan ej urskiljas, 9 svenska mynt har årtalen 1720, 1730, 1740, 1742, 1781, 1821, 1827, 1856 och 1891. 3 mynt är från respektive Kanada, USA (England?) och Tyskland. RAÄ-nummer Vissefjärda 213:1.

⁷ Fyndplats för halv stenxyxa. Yxan är 11,5 cm l, 57 cm bred på bredaste stället, 4,7 cm tjock vid hålet, 3,2 cm tjock nedanför hålet och 2 cm tjock vid eggen. Svart stenart med slättnackad yta. Båtyxtyp. Yxan påträffades på ett spadtags djup vid grävning i trädgårdslandet för 50 år sedan. Tillägg KLM inv. 1986-95: Båtformig stridsxyxa, grönsten. Fyndet gjordes omkring 1950 vid handgrävning i trädgårdslandet. RAÄ-nummer Vissefjärda 145:1.

traditionen berättar vidare att Gisses son Diur blev utnämnd av Gustav Vasa till den förste protestantiske kyrkoherden i Vissefjärda.

Till byns kulturarv från 1900-talet hör också berättelser och i viss mån kollektiva minnen från t. ex. gemensamma midsommarfiranden i byn, på "Helges gärde".

Samma område som på kartan nedan, här redovisat på 1940-talets karta (flygfotograferad 1939). Flera strukturer känns igen, särskilt åkrarna på inägorna.

Referenser

Lantmäteriets historiska kartor
Riksantikvarieämbetets Fornsök
Sveriges bebyggelse (ca 1950)
Svenska gods och gårdar (1939)
I Dackebygd, artikel 2010, sid 156 ff.

Betydelsefulla karaktärsdrag, områden och objekt

- Traditionell och enhetlig utformning av bebyggelsen. Mangårdsbyggnader från perioden ca 1820 – 1880-talet med typisk utformning, bevarad karaktär och ursprungliga byggnadsdelar. Äldre ekonomibyggnader och stenkällare samt traditionella trädgårdar.
- Äldre, grusbelagda byvägar och deras sträckningar inom huvudområdet. Stenmurar, vägstenar och hamlade träd i vägmiljön. Gamla kyrkvägen (äldre än 1650), med dubbla stenmurar.
- Den öppna ängs-, hag- och åkermarken centralt i byn med stenmurar, röjningsrösen, trädgårdsgårdar och hamlade träd. Öppenheten och ägoindelningarna.
- Bevarat båtsmanstorpställe, Djuramålastugan.

Befintligt skydd

- **Fornlämningar** skyddas av Kulturmiljölagen (KML 2 kap). En ny lag trädde i kraft 1 januari 2014, vilken bl.a. innebär att *lämningar efter människors verksamhet under forna tider, som har tillkommit genom äldre tiders bruk och som är varaktigt övergivna, samt tillkommit innan år 1850*, är skyddade. Detta medför att till exempel alla torp-/kvarnlämningar uppförda innan 1850 numera är skyddade. Fornlämningsregistret är under bearbetning. De på kartan med blå stjärnor markerade fornlämningarna utgår från bedömningar gjorda utifrån den tidigare Kulturminneslagen, fornminnesregistret, fornsök. Fornlämningar får inte rubbas, tas bort, täckas över eller på annat sätt ändras eller skadas utan tillstånd från länsstyrelsen. Det gäller även det s.k. fornlämningsområde som omger varje fornlämning, Riksantikvarieämbetet eller länsstyrelsen beslutar om vad som är fornlämning och fornlämningsområde.
- Djuramåla utgör en utpekad miljö i det politiskt antagna Emmaboda kommuns **kulturminnesprogram 1984**. Utpekade byggnader i dessa bebyggelseområden ska betraktas som **särskilt värdefulla** ur kulturhistorisk synpunkt och omfattas därmed av förvanskingsförbud enligt Plan- och Bygglagen. (PBL 8 kap 13 §).
- **Alla byggnader** omfattas av **varsamhetskravet i Plan- och Bygglagen**. Detta innebär att ändring av en byggnad alltid ska utföras varsamt, så att man tar hänsyn till byggnadens karaktärsdrag och tar tillvara byggnadens tekniska, historiska, kulturhistoriska, miljömässiga och konstnärliga värden. (PBL 8 kap 17 §). Varsamhetskravet gäller både exteriört och interiört.

- **Särskilt värdefulla byggnader** och områden får inte förvanskas (PBL 8 kap 13 §). Även underhållet av en byggnad ska anpassas till dessa värden och till omgivningens karaktär (PBL 8 kap 14 §).
- **Odlingslandskapet** kring Djuramåla är värderat som klass 2 i bevarandeprogrammet "Odlingslandskapet i Kalmar län – Bevarandeprogram, Emmaboda kommun", framtaget av Länsstyrelsen Kalmar län 1995.
- Värdefulla småmiljöer i jordbrukslandskapet, som till exempel åkerholmar, odlingsrösen, stenmurar och alléer, omfattas av **biotopskydd** enligt miljöbalken. Det innebär att de inte får tas bort eller skadas. (MB, 7 kap)
- Djuramåla ingår i en utpekad vägsträcka som valts ut som en värdefull **vägmiljö** inom projektet "Vägen som kulturarv", framtaget av Länsstyrelsen i Kalmar län och Trafikverket.

Rekommendationer och förslag till skydd

- **Kärnområdena** är känsliga för förändringar och bör betraktas som kulturhistoriskt **särskilt värdefulla bebyggelseområden** enligt Plan- och bygglagen (PBL 8 kap 13 §). Fastighetsägare bör informeras om detta och vad det innebär. Områdena och deras byggnader får förändras, men inte rivas eller förvanskas. Husen ska underhållas så att de särskilda värdena och byggnadernas ursprungliga karaktär bevaras. Fasad- och takmaterial, utförande och kulörer samt äldre detaljer som dörrar och fönster bör bevaras, såvida det inte handlar om rena skyddsåtgärder, ex. täckning av överloppsbyggnader med plåttak.
- Inom **kärnområdena** bör nybyggnader och tillbyggnader anpassas till områdenas kulturmiljö vad gäller placering, skala, material och färgsättning. Mer omfattande förändringar inom kärnområdet bör föregås av en **antikvarisk förundersökning**. Vid lovgivning och planläggning bör särskild antikvarisk hänsyn tas i dessa områden, vilket kan motivera att särskilda antikvariska kunskapsunderlag upprättas.
- Det är önskvärt att **planbestämmelser**, d.v.s. detaljplan eller områdesbestämmelser, upprättas för alla kärnområden. I områdesbestämmelserna bör en generell lovplikt införas för rivning, för åtgärder som avsevärt påverkar befintliga byggnaderna yttre utseende samt för åtgärder avseende ekonomibyggnader. Bebyggelsens kulturhistoriska värden bör i områdesbestämmelserna skyddas genom varsamhetsbestämmelser eller skyddsbestämmelser.
- Inom **huvudområdet** bör hänsyn tas till området kulturhistoriska värden. Gårdarnas byggnader med uthus och ekonomibyggnader som berättar om gånga tiders levnadsvillkor är viktiga. Ängsladorna tillhör denna äldre typ av ekonomi. Skyddsåtgärder som inte är

traditionella material kan användas, t ex plåttak. Nybyggnader och tillbyggnader bör anpassas till områdenas kulturmiljö vad gäller placering, skala, material och färgsättning.

- **Huvudområdets öppna odlingslandskap** har kulturhistoriskt bevarandeintresse. Åkerbruk, betesdrift samt skötsel av landskapselement i området bör främjas, i synnerhet i områden nära den kulturhistoriskt värdefulla bebyggelsen, fornlämningar och andra kulturhistoriskt värdefulla landskapselement som stenmurar och rösen.
- **Gamla vägar** inom huvudområdet bör värnas vad gäller sträckning, bredd och detaljer som hör vägmiljön till. Grusvägar bör ej asfalteras eller ytterligare dras om.
- En dokumentation av byns bebyggelse är önskvärd.

Mangårdsbyggnaden är ett äldre moderniserat om- och tillbyggt timmerhus (Djuramåla 1:4). Grusvägen följer den gamla vägsträckningen och förstärks med hamlade träd. Även gårdens ekonomibyggnader är orienterade utmed vägen.

Ladugården är delvis byggd i traditionellt skiftesverk, troligen uppförd ca 1850 (Djuramåla 1:4).

En större stenkällare med träöverbyggnad samt en timrad äldre bod finns också på gården (Djuramåla 1:4).

Gården 1:4 mot öster och 1:5 i fonden.

Gammal ängsmark används än idag som bete och hålls därför öppna. Ålderdomligt och vackert odlingslandskap med många odlingsrösen (Djuramåla 1:4).

Den gamla kyrkvägen västerut (se karta ovan från 1836) fungerade också som fägata, med dubbla stenmurar. Vägen fanns redan vid mitten av 1600-talet (se karta) (Djuramåla 1:4).

En mangårdsbyggnad av typen tvåvånings enkelstuga. Den har tydliga spår av efterkrigsrenovering, men har ändå kvar stora delar av äldre karaktär (ca 1825). Närheten till sjön syns. (Djuramåla 1:5). Ladugården som hör till gården är viktig för förståelsen och upplevelsen, och har också ett högt miljöskapande värde.

En liten snickeriverkstad vittnar om verksamhet som funnits på gården. Den är kulturhistoriskt mycket viktig eftersom den bidrar till förståelsen av levnadsvillkoren förr. Skogen som resurs är också en kulturhistorisk profil för Emmaboda kommun (Djuramåla 1:5).

Gården Djuramåla 1:3 ligger på gammalt läge. Kartan från 1836 visar att det låg ett bostadshus på exakt denna plats. Idag ett modernt hus vad gäller form, material, detaljer och karaktär.

Ladugården som hör till gården Djuramåla 1:3 är en traditionell välbevarad ladugård i skiftesverk, enligt uppgift⁸ uppförd kring 1865.

⁸ Sveriges bebyggelse (ca 1950) och Svenska gods- och gårdar (1939).

Centralt i byn ligger ett torpställe, Linas. Här verkade hennes son Oskar som skomakare (Djoramåla 1:6). Till höger den gård i byn som tydligt har skiftats ut från gamla byläget (Djoramåla 1:2).

Odlingslandskap med odlingsrösen på gamla åkrar vid gården Djoramåla 1:2.

Båtsmanstorpet Djuramålastugan och den gamla ladugården ligger långt ifrån Djuramåla by. Stugan är flyttad hit på 1970-talet och ägs av Vissefjärda hembygdsförening. Stugan har placerats på en äldre (större) stengrund efter ett äldre torp på samma plats.

Utmed byvägen sydväst om Bredasjö, vid Brännmossen, ligger idag tre torpställen samlade, alla tre tillhörande olika byar; Djuramålastugan inom Djuramåla by, Karlstorp på Flädingstorps utmark och "Fredlunds" ställe på Bredasjö. Kartor från 1836 och 2015. Det vita sträcket är dagens väg, de röda fastighetsgränser och bygränser.

Även om torpet genomgått flera stora renoveringar och majoriteten av ytor och detaljer exteriört har bytts ut mot nya, så har stugan en ålderdomlig karaktär och ett stort pedagogiskt värde.

